

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNIA

FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

Fotografia cyfrowa. Edycja zdjęć. Wydanie III

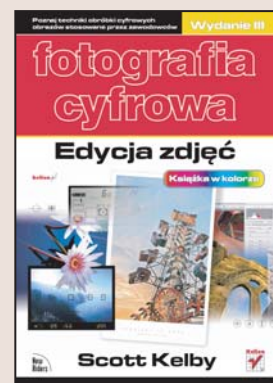
Autor: Scott Kelby

Tłumaczenie: Piotr Cieślak

ISBN: 83-246-0080-9

Tytuł oryginału: [The Photoshop CS2
Book for Digital Photographers](#)

Format: B5, stron: 488

Kompedium wiedzy o obróbce fotografii cyfrowych

- Uporządkuj i opisz swoją kolekcję zdjęć
- Wykonaj korektę fotografii w trybie RAW
- Popraw błędy kadrowania
- Usuń szumy, zniekształcenia i przebarwienia
- Poznaj profesjonalne techniki wyostrzania

Aparat cyfrowy, mimo licznych funkcji ułatwiających wykonanie zdjęcia, sam nie zrobi dobrej fotografii. Nawet zdjęcia wykonane przez profesjonalnego fotografa, korzystającego z doskonałego sprzętu, wymagają czasem pewnych poprawek – korekcji kolorystyki, kompensacji wpływu nieprawidłowego lub nierównomiernego oświetlenia, wyprostowania „uciekającego horyzontu”, poprawy ostrości, a czasem nawet drobnych modyfikacji wyglądu fotografowanego modelu. Na szczęście natura fotografii cyfrowej umożliwia realizację takich zmian bez konieczności zakupu profesjonalnego sprzętu laboratoryjnego – wystarczy komputer i odpowiednia aplikacja.

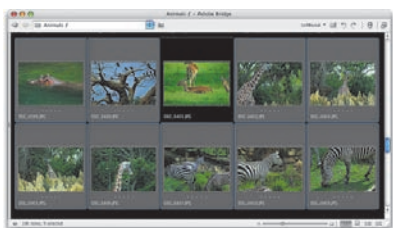
Książka „Fotografia cyfrowa. Edycja zdjęć. Wydanie III” przedstawia techniki modyfikacji zdjęć cyfrowych stosowane przez profesjonalnych fotografików. Przeczytasz w niej o sposobach wykorzystywania filtrów i narzędzi Photoshopa do poprawy jakości fotografii oraz zmiany ich wyglądu. Dowiesz się, jak profesjonalści radzą sobie z problemami, przed którymi stajesz. Nie znajdziesz tu nużących opisów poszczególnych filtrów Photoshopa – zamiast tego dowiesz się, jak i do czego ich używać. Nie będziesz też musiał zastanawiać się, jak dobrać parametry narzędzi – w tej książce znajdziesz gotowe receptury.

- Katalogowanie zdjęć za pomocą nowej przeglądarki Bridge
- Edycja i korekcja zdjęć w formacie RAW
- Kadrowanie i skalowanie fotografii cyfrowych
- Kalibracja barwna monitora i aparatu fotograficznego
- Korekcja kolorów, usuwanie przebarwień i kompensacja błędów oświetlenia
- Konwersja fotografii barwnych do skali szarości
- Retusz i usuwanie zbędnych obiektów ze zdjęć
- Tworzenie panoram
- Wyostrzanie fotografii
- Sztuka prezentowania zdjęć

Poznaj techniki obróbki obrazów cyfrowych stosowane przez zawodowców

Wydawnictwo Helion
ul. Chopina 6
44-100 Gliwice
tel. (32)230-98-63
e-mail: helion@helion.pl

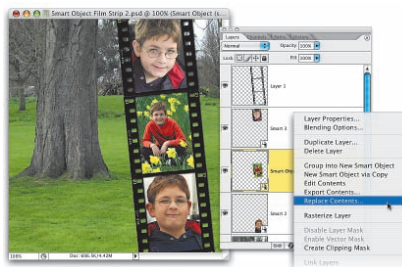
Spis treści

ROZDZIAŁ 1.	19
Nie brookliński most... Podstawy obsługi programu Bridge	
Przechowywanie cyfrowych negatywów	20
Przygotowanie stykówki na okładkę płyty CD	22
Podstawy obsługi programu Bridge	28
Przeglądarka plików — odnajdywanie poszukiwanych zdjęć	30
Konfigurowanie wyglądu programu Bridge	36
Podgląd zdjęć	38
Wyświetlanie informacji zapisanych w pliku ze zdjęciem (czyli metadanych)	39
Wyszukiwanie zdjęć przy użyciu słów kluczowych	40
Zmiana nazwy wybranego zdjęcia	44
Obracanie zdjęć	45
Sortowanie i porządkowanie zdjęć	46
Usuwanie plików przy użyciu programu Bridge	52
ROZDZIAŁ 2.	55
Daj mi ten most... Zaawansowane funkcje i polecenia programu Bridge	
Tworzenie pełnoekranowych pokazów slajdów	56
Wyświetlanie i edycja metadanych	58
Wsadowe przetwarzanie nazw plików	62
Tworzenie szablonów metadanych	65
Usuwanie metadanych z fotografii	68
ROZDZIAŁ 3.	71
Cała w tRAWie. Edycja zdjęć w formacie RAW	
Podstawowe informacje o formacie RAW	72
Skalowanie i dobór rozdzielczości zdjęć w formacie RAW	80
Kadrowanie zdjęć zapisanych w formacie RAW	82
Prostowanie zdjęć zapisanych w formacie RAW	85
Automatyzacja przetwarzania zdjęć w formacie RAW	86
Wyostrażanie zdjęć w formacie RAW	89
Kalibracja koloru	90
Redukcja szumu na zdjęciach w formacie RAW	91
Różnicowanie ekspozycji na zdjęciach w formacie RAW	92
Korygowanie efektu aberracji chromatycznej (to te kolorowe otoczki)	96
Korygowanie kontrastu przy użyciu krzywych	98
Korygowanie (lub tworzenie) efektu winiety	100
Zapisywanie fotografii RAW w formacie Digital Negative firmy Adobe	102
Tworzenie obrazków w formacie HDR	103

ROZDZIAŁ 4. 105

Kingsajz. Skalowanie i kadrowanie

Kadrowanie fotografii 106
Kadrowanie zgodne z regułą „złotego podziału” 109
Kadrowanie do określonych wymiarów 112
Sztuczka umożliwiająca zachowanie proporcji zdjęcia podczas kadrowania 114
Tworzenie własnych ustawień narzędzia Crop (kadrowanie) 116
Tworzenie własnych formatów dokumentów 119
Skalowanie cyfrowych fotografii 121
Automatyczne zapisywanie i skalowanie zdjęć 124
Rewolucyjna metoda skalowania zdjęć do rozmiarów plakatu 126
Zmniejszanie fotografii 128
Skalowanie przy użyciu Smart Objects 130
Problemy ze skalowaniem, czyli jak dotrzeć do niewidocznych uchwytów przekształcenia 134
Powiększanie obszaru roboczego przy użyciu narzędzia Crop (kadrowanie) 136
Prostowanie przekrzywionych fotografii 138
Automatyczne kadrowanie i prostowanie zdjęć 140

ROZDZIAŁ 5. 143

Trzy kolory. Zarządzanie kolorem

Konfigurowanie przestrzeni kolorów w aparacie fotograficznym 144
Wybór przestrzeni Adobe RGB (1998) w Photoshopie 146
Kalibracja monitora (metodą „po kosztach”) 149
Profesjonalna kalibracja monitora 154
Jak zdobyć (lub przygotować) własny profil drukarki? 156
Drukowanie (czyli cel całej wyprawy) 160

ROZDZIAŁ 6. 167

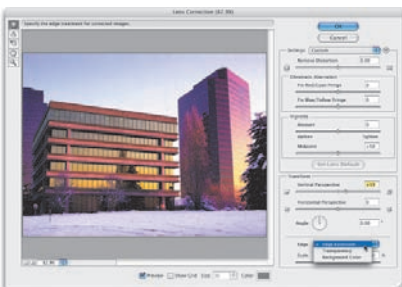
Kolor pieniędzy. Tajniki korekcji koloru

Jedna uwaga, zanim cokolwiek skorygujesz! 168
Korekcja kolorów fotografii cyfrowych 170
Automatyczna korekcja kolorów 179
Jak ułatwić sobie późniejszą korektę portretów studyjnych? 182
Sztuczka Taza — korekcja koloru dwoma kliknięciami 184
Sztuczka Dave’a — znajdowanie neutralnej szarości 186
Korekta odcieni skóry na fotografiach przeznaczonych do druku 188
Korekta odcieni skóry w obrazach RGB 192
Udoskonalona automatyczna korekta kolorów 194
Szybkie korygowanie wybranych fragmentów obrazu 198
Usuwanie przebarwień jednym kliknięciem myszki 200

ROZDZIAŁ 7.	203
Black & white. Photoshop w czerni i bieli	
Zastosowanie kanału jasności	204
Konwersja zdjęcia na obraz w skali szarości metodą mieszania kanałów	208
Konwersja zdjęcia na obraz w skali szarości metodą Scotta	210
Obliczenia	214
Tworzenie bichromii	216

ROZDZIAŁ 8.	225
Na kłopoty... Bednarski.	
Jak radzić sobie z kłopotliwymi zdjęciami	
Jak radzić sobie z szumem na fotografiach cyfrowych?	226
Rozjaśnianie zbyt ciemnych obszarów zdjęcia (cyfrowy efekt błysku doświetlającego)	228
Kompensacja prześwietlenia	232
Naprawianie nierównomiernie doświetlonych zdjęć	234
Łatwy sposób poprawiania niedoświetlonych zdjęć	236
Korekcja ekspozycji w Photoshopie CS2	238
Profesjonalne przyciemnianie i rozjaśnianie	241
Natychmiastowe usuwanie efektu czerwonych oczu	244
Korygowanie wad obiektywu	246
Ratowanie rozmytych fotografii	250
Korekta zniekształceń trapezoidalnych	252

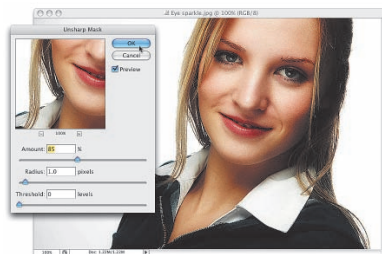

ROZDZIAŁ 9.	257
O dwóch takich, co ukradli księżyc.	
Usuwanie niepożądanych obiektów z fotografii	
Usuwanie obiektów przy użyciu stempla	258
Retuszowanie w linii prostej	262
Zastanianie niepotrzebnych elementów zdjęcia	263
Usuwanie plamek i innych drobnych obiektów	266
Usuwanie zbędnych obiektów przy użyciu narzędzia Patch (łatką)	268
Retusz perspektywiczny	274
Wydzielanie postaci z tła	278

ROZDZIAŁ 10.	285
Fotografia. Retusz portretów	
Usuwanie przebarwień na skórze	286
Retuszowanie piegów i trądziku	291
Usuwanie ciemnych kręgów pod oczami	294
Usuwanie oznak starzenia	299
Zmiana koloru włosów	304
Szybkie wybielanie oczu	306
Wybielanie białek oczu	308

Uwydatnianie i rozjaśnianie oczu	310
Zmiana koloru oczu	312
Uwydatnianie brwi i rzęs	314
Wybielanie zębów	318
Usuwanie niepożądanych odbić światła	320
Zaawansowane wygładzanie skóry	322
Przekształcanie grymasu w uśmiech	326
Cyfrowa operacja nosa	328
Ochudzenie i wysmuklanie	330
Pozbywamy się tłuszczu	332

ROZDZIAŁ 11. 335

Wystrzałowa trzydziestkaosemka.

Efekty specjalne dużego kalibru

Budowanie dramaturgii obrazu przy użyciu oświetlenia	336
Efekt zmięczenia ostrości	338
Przyciemniane krawędzie (efekt winiety)	340
Tworzenie realistycznych cieni	342
Dopasowywanie obrazków do kształtu obiektów	344
Imitacja bichromii	348
Naśladowanie efektów działania filtrów fotograficznych	350
Łączenie fotografii	352
Naśladowanie efektu fotografowania w podczerwieni	356
Neutralny filtr gradientowy	359
Wklejanie fragmentów zdjęć z zachowaniem odpowiedniej perspektywy	362

ROZDZIAŁ 12. 367

Oczy szeroko... otwarte. Tworzenie panoram

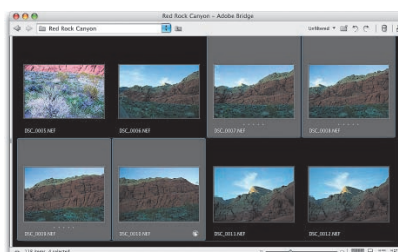
Ręczny montaż zdjęć panoramicznych	368
Automatyczne tworzenie obrazów panoramicznych za pomocą narzędzia Photomerge	373
Korygowanie różnic w jasności segmentów panoramy	378
Zaawansowane funkcje łączenia panoram w module Photomerge	380

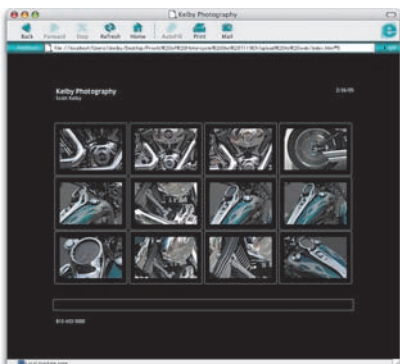

ROZDZIAŁ 13. 385

Ostry dyżur. Techniki wyostrzania

Najprostszy sposób na wyostrzenie obrazu	386
Wyostrzanie w trybie Lab	392
Wyostrzanie w trybie Luminosity (jasność)	398
Filtr Smart Sharpen (inteligentne wyostrzanie) Photoshopa CS2	399
Wyostrzanie krawędzi	404
Ekstremalne wyostrzanie krawędzi	406
Zaawansowane wyostrzanie portretów kobiet	410

ROZDZIAŁ 14.	413
Superprodukcja. Właściwa oprawa projektów	
Plakaty z mozaiką zdjęć	414
Cyfrowa ramka	420
Plakat	424
Przygotowanie zdjęć do umieszczenia w galerii	428
Układanka slajdów	430
 ROZDZIAŁ 15.	 435
Vabank. Prezentacja, która robi wrażenie	
Osadzanie znaku wodnego i dołączanie informacji o prawach autorskich	436
Tworzenie własnego znaku informującego o prawach autorskich	442
Ochrona plików systemem Digimarc	444
Prezentacja zdjęć na ekranie	448
Prezentowanie zdjęć w internecie	452
Wydruk zdjęć w kilku formatach na pojedynczym arkuszu papieru	456
Jak zmienić wygląd pakietu obrazków?	460
Wysyłanie zdjęć pocztą elektroniczną	464
Przygotowanie prezentacji i wysłanie jej klientowi	466
 SKOROWIDZ	 470

Przyznam się bez bicia — nie miałem pojęcia, jak zatytułować ten rozdział. Byłem tak zdesperowany, że postanowiłem poprosić żonę i syna o pomoc w wyszukaniu wszystkich tytułów piosenek, filmów i programów telewizyjnych, które zawierają słowa „obrazek”, „radzić sobie” albo „kłopoty”. Niestety, po zakończeniu zakrojonej na szeroką skalę akcji poszukiwawczej wiedziałem tyle, co i przed nią. Tymczasem żona, przedarłszy się przez moją obronę, wtargnęła na przedpole i w akcie ostatecznej desperacji zadzwoniła do teściowej (wyobraź

Na kłopoty... Bednarski

Jak radzić sobie z kłopotliwymi zdjęciami

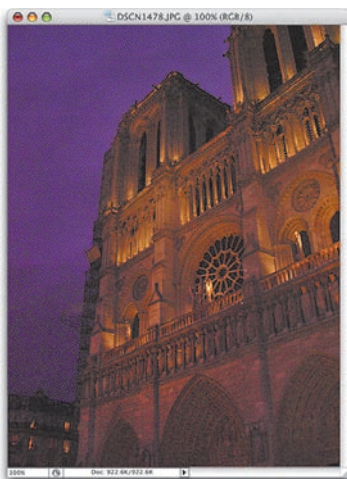
sobie, że ona mówi do niej „mamusiu!”), aby i tam poszukać natchnienia (tego typu działania podpadają pod kategorię „kształcenie i zdobywanie wiedzy z narażeniem życia i zdrowia” i powinny być dodatkowo opłacane przez mojego Wydawcę). w każdym razie teściowej przyszedł do głowy serial pt. „Na kłopoty... Bednarski”, z którego zapamiętała tyle, że bardzo podobał jej się odtwórca roli tytułowej. Po dłuższej rodzinnej dyskusji, która rozgorzała po mojej propozycji nieznacznego zmodyfikowania nagłówka na potrzeby książki (no, powiedz szczerze, czy „Na kłopoty... Scott, chłop złoty” brzmi *aż tak źle?*), postanowiłem pozostać przy oryginalnym tytule. Tak czy owak, rozdział wypełniony jest przeróżnymi wskazówkami, jak radzić sobie z kłopotliwymi zdjęciami. Być może jego tytuł i podtytuł są na tyle czytelne, że rozdział nie wymaga żadnego wstępu, a niektórzy z Was pewnie nawet ucieszyliby się spostrzegłszy, że pozostawiłem w tym miejscu dwie puste kartki, lecz to do mnie niepodobne, mój drogi. Niepodobne, ponieważ z całych sił troszczę się o kompletność i przydatność wszystkich materiałów zgromadzonych w swoich książkach. Troszczę się tak bardzo, że jeśli nawet któregoś dnia okazałoby się, że zużyłem do cna całą troskę, jaką pieczołowicie w sobie pielęgnuję, to sięgnąłbym głębiej; tak głęboko, by wydobyc na powierzchnię choćby kilka marnych kropeł. Dlaczego? Ponieważ jestem troskliwy. Dlaczego jestem troskliwy? Bo jestem Troskliwym Misiem (nie uwierzysz, jest za kwadrans trzecia nad ranem, a ja piszę wstęp do pewnego rozdziału...).

Jak radzić sobie z szumem na fotografiach cyfrowych?

Jeśli często fotografujesz w słabych warunkach oświetleniowych, problem szumu na zdjęciach zapewne nie jest Ci obcy. Czy może być coś gorszego od tych uciążliwych, czerwonych, zielonych lub niebieskich kropek, które pokrywają całą powierzchnię obrazu? No dobrze, czy poza dzisiejszą zwiariowaną muzyką nastolatków w rodzaju Limp Bizkit albo... eee... Limp Bizkit może być coś gorszego od tego szumu? Okazuje się jednak, że istnieje sposób na jego redukcję (niezależnie od tego, jak go nazwiesz — „szumem kanału niebieskiego”, „szumem spowodowanym zbyt wysoką czułością ISO”, „rozmazanymi kolorami” lub po prostu „denerwującymi, czerwonymi, zielonymi i niebieskimi kropkami”). Aby się o tym przekonać, wykonaj poniższe ćwiczenie.

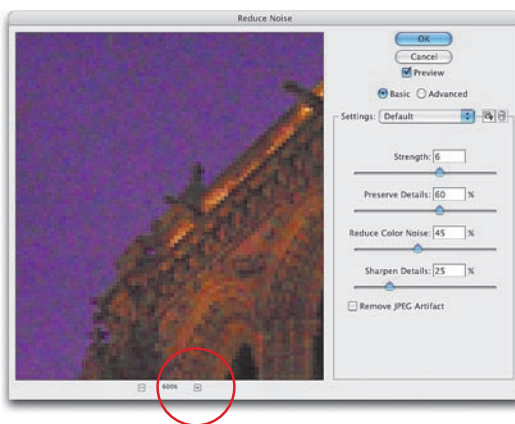
Krok 1.

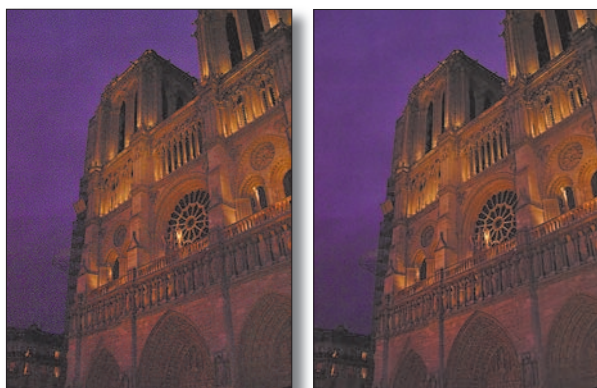
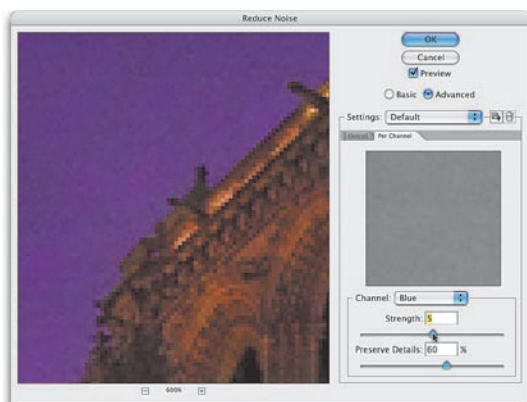
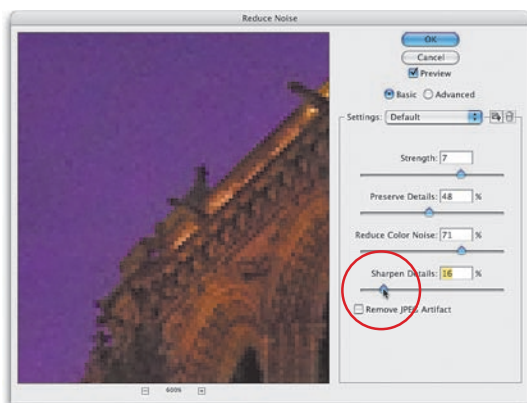
Wczytaj wyraźnie zaszumione cyfrowe zdjęcie. Przeprowadź najpierw wszelkie niezbędne zmiany, takie jak korekcja koloru czy regulacje jasności i kontrastu (przy użyciu takich poleceń jak *Shadow/Highlight* (cień/światło), *Curves* (krzywe) itp.). Działania te zazwyczaj powodują bowiem zwiększenie zaszumienia zdjęcia. Przykładowa fotografia pokazana na rysunku obok została zrobiona nocą, przy użyciu taniej, kompaktowej „cyfrówki”. Czerwone, zielone i niebieskie punkty pokrywają cały obszar zdjęcia, lecz szczególnie dobrze widać je na tle purpurowego nieba. Wiem, że trudno jest dostrzec tego typu zjawisko na tak niewielkiej ilustracji, jaką mogłem zamieścić w książce, więc na kolejnym rysunku umieściłem powiększony fragment zdjęcia, na którym efekt szumu cyfrowego jest już wyraźnie widoczny.

Krok 2.

Wybierz polecenie *Reduce Noise* (zmniejsz szum) z menu *Filter/Noise* (filtr/szum). Gdy pojawi się okno dialogowe tego polecenia, kliknij kilkakrotnie przycisk z symbolem plusa (+), znajdujący się tuż pod oknem podglądu filtra, aby powiększyć fragment przedstawiający niebo. W oknie podglądu pokazany jest fragment zdjęcia już po nałożeniu filtra, jeśli zatem chcesz przekonać się, jak wygląda ten fragment w oryginalnej postaci, kliknij i przytrzymaj lewy przycisk myszy w oknie podglądu. To bardzo prosta metoda pozwalająca na sprawdzenie efektów działania filtra z wybranymi ustawieniami i skorygowanie ich w razie potrzeby.

Przed...

...i po zniwelowaniu efektu szumu cyfrowego przy użyciu filtra *Reduce Noise* (zmniejsz szum)

Krok 3.

Algorytm filtra zaprojektowany został w taki sposób, że najlepsze efekty zazwyczaj uzyskujemy po zwiększeniu wartości parametru *Strength* (intensywność) do około 7 lub 8. Ponieważ Twoim celem powinno być znalezienie kompromisu pomiędzy zachowaniem jak największej liczby szczegółów i jednoczesnym zredukowaniem zjawiska cyfrowego szumu, spróbuj zwiększyć wartość parametru *Preserve Details* (zachowaj szczegóły) do 40% lub nawet 50%. Wartość parametru *Reduce Color Noise* (zniweluj szum kolorowy) powinna wynosić pomiędzy 60% a 70%; po wpisaniu wartości z tego przedziału spróbuj przesunąć jeszcze suwak tego parametru w prawo, aby przekonać się, jak bardzo można zredukować szum bez wyraźnego rozmycia zdjęcia. Wartość parametru *Sharpen Details* (wyostrz szczegóły) zazwyczaj nie powinna przekraczać 15% – 20% — zazwyczaj lepsze rezultaty uzyskujemy bowiem w wyniku zastosowania filtra *Smart Sharpen* (inteligentne wyostżanie) po zniwelowaniu szumu na fotografii. Kliknij przycisk *OK*, aby zatwierdzić wybrane ustawienia.

WSKAZÓWKA:

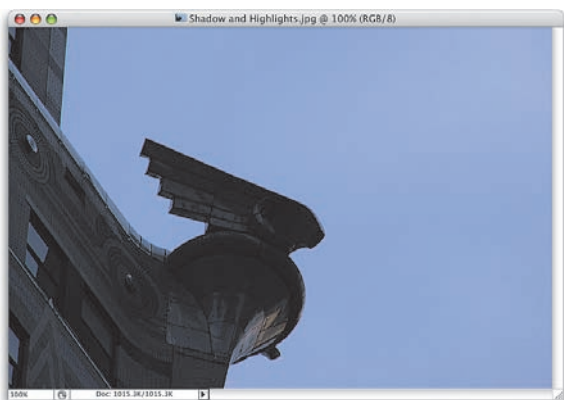
Niektóre aparaty cyfrowe wprowadzają niepożądany efekt, który można nazwać „szumem w kanale koloru niebieskiego”, ponieważ to właśnie w tym kanale zdjęcia efekt szumu jest najwyraźniejszy. Jeśli masz do czynienia z takim właśnie zdjęciem, spróbuj włączyć opcję *Advanced* (zaawansowane), która umożliwi redukcję szumu w każdym z kanałów obrazu oddzielnie. Kliknij zakładkę *Per Channel* (na kanał), a następnie wybierz opcję *Blue* (niebieski) z listy *Channel* (kanał). Teraz, korzystając z suwaka parametru *Strength* (intensywność), możesz zredukować efekt szumu wyłącznie w kanale koloru niebieskiego.

Rozjaśnianie zbyt ciemnych obszarów zdjęcia (cyfrowy efekt błysku doświetlającego)

W Photoshopie CS firma Adobe po raz pierwszy zaimplementowała eleganckie narzędzie służące do rozjaśniania nadmiernie ciemnych (lub przyciemniania zbyt jasnych) fragmentów zdjęcia, zwane — całkiem trafnie — *Shadow/Highlight* (cień/światło). Polecenie to może być w użyciu proste niczym przesunięcie jednego suwaka, lecz jeśli zagłębisz się w oferowane przez nie opcje, okaże się, że możesz dzięki nim kontrolować najróżniejsze aspekty naświetlenia fotografii, nad którą pracujesz. Doskonale sprawdza się w przypadku zdjęć, które powinny być wykonane z wykorzystaniem dodatkowego błysku doświetlającego flesza (możesz traktować tę funkcję jako bardzo elastyczny efekt cyfrowego błysku doświetlającego), pozwala ona bowiem wydobyć skrywające się w cieniu detale lub zniwelować nadmierne odbłyски światła.

Krok 1.

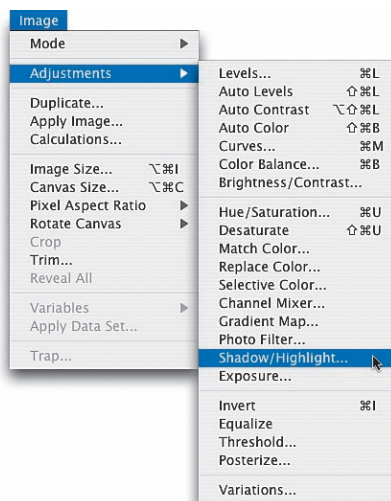
Otwórz plik z fotografią, która wymaga korekt w zakresie doświetlenia (przykładowe zdjęcie pokazane na rysunku obok przedstawia fragment biurowca Chryslera w Nowym Jorku). Obiekt, oświetlony z boku i nieco z tyłu, był idealnym kandydatem do zastosowania błysku doświetlającego, gdyby tylko lampy błyskowe były tak silne, że zasięg rzędu kilkudziesięciu metrów nie stanowiłby dla nich problemu. Od czego jednak mamy Photoshopa?

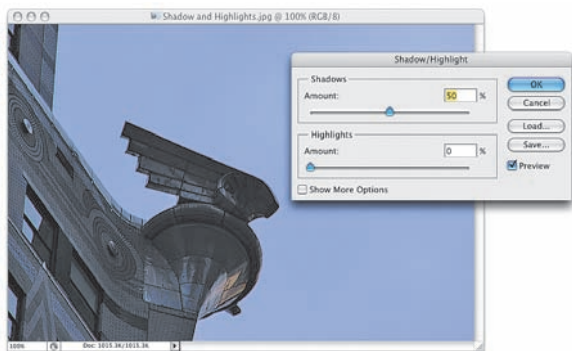

©SCOTT KELBY

Krok 2.

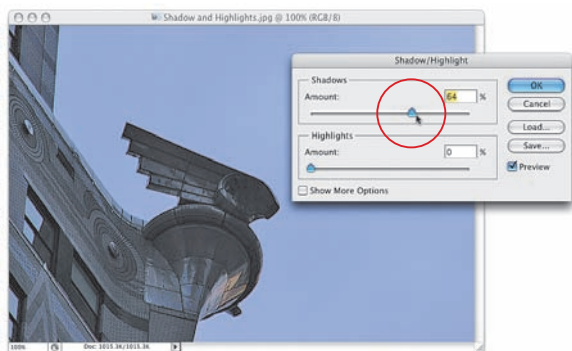
Wybierz polecenie *Shadow/Highlight* (cień/światło) z menu *Image/Adjustments* (obrazek/dopasuj).

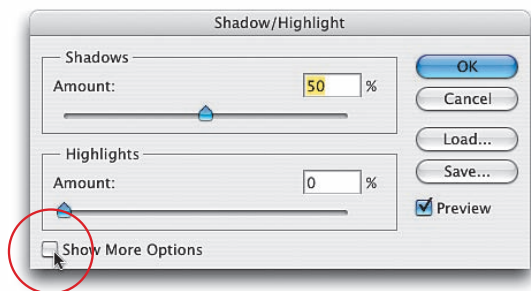
Krok 3.

W oknie dialogowym *Shadow/Highlight* (cień/światło), które się wówczas pojawi, standardowe ustawienie parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Shadows* (cienie) wynosi 50%. Możesz zwiększyć tę wartość, jeśli uważasz, że zdjęcie jest nadal niedostatecznie doświetlone, lub zmniejszyć, jeśli masz wrażenie, że jest zbyt jasne. W przypadku tego zdjęcia korygujemy intensywność cieni, lecz jeśli zamiast tego musielibyśmy zredukować rozjaśnione obszary zdjęcia, we wspomnianym oknie dialogowym należałoby zwiększyć wartość parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Highlights* (światła).

Krok 4.

W przypadku omawianego zdjęcia korekcja cieni wynosząca 50% okazała się niewystarczająca, przesunąłem więc suwak parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Shadows* (cienie) w prawo, aby dodatkowo rozjaśnić najciemniejsze fragmenty fotografii. Kliknięcie przycisku *OK* zatwierdza wprowadzone zmiany i zamyka okno polecenia *Shadow/Highlight* (cień/światło).

Krok 5.

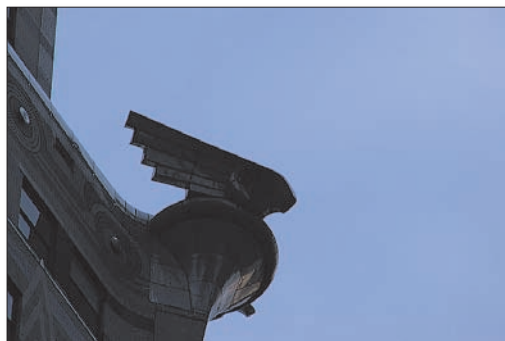
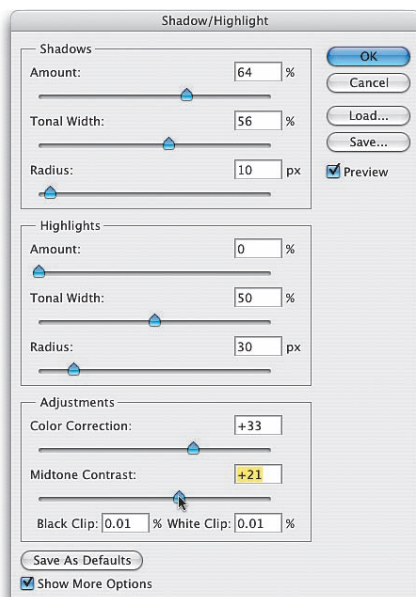
Jeśli będziesz potrzebował bardziej precyzyjnej kontroli nad parametrami zdjęcia niż ta, jaką mogą zaoferować dwa opisane suwaki, kliknij pole wyboru *Show More Options* (pokaż więcej opcji) w lewym dolnym narożniku okna dialogowego. Natychmiast po zaznaczeniu tej opcji dostaniesz do dyspozycji pełen komplet zabawek, pokazany na rysunku ilustrującym 6. krok tego ćwiczenia. Nie

daj się zastraszyć baterii suwaków, która pojawi się przed Twoimi oczami. Zazwyczaj korekta zdjęcia dotyczy wyłącznie cieni lub obszarów nadmiernie rozjaśnionych — a nie obydwu tych zakresów tonalnych równocześnie. Możesz więc spokojnie zignorować połowę dostępnych parametrów.

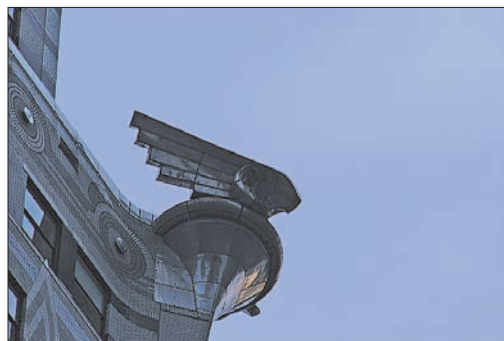
ciąg dalszy na następnej stronie

Krok 6.

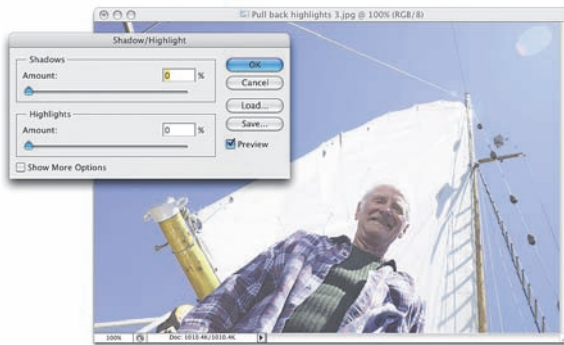
Zaawansowanych opcji dostępnych w oknie *Shadow/Highlight* (cień/światło) używam zazwyczaj wówczas, gdy po rozjaśnieniu obszaru cieni zdjęcie wygląda sztucznie i „mdło”. Polecenie *Shadow/Highlight* (cień/światło) miewa tendencje do takiego właśnie zniekształcania charakterystyki tonalnej zdjęcia, szczególnie w przypadku fotografii portretowych. w opisywanym przykładzie pomocne może okazać się obniżenie wartości parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Shadows* (cienie) do około 25%, a następnie zwiększenie wartości parametrów *Tonal Width* (szerokość tonalna) i *Radius* (promień) w tej samej sekcji (możesz po prostu przeciągnąć suwaki tych parametrów w prawo). Dzięki tym zabiegom zdjęcie powinno nabrać bardziej wyrazistego wyglądu. Działanie opisywanych suwaków jest następujące: obniżenie wartości parametru *Tonal Value* (szerokość tonalna) pozwala na skorygowanie wyłącznie najciemniejszych obszarów zdjęcia. Zwiększenie tego parametru sprawia, że korekta będzie dotyczyć stopniowo coraz szerszej gamy cieni. Zwiększ go jeszcze trochę, a okaże się, że działanie funkcji obejmie także półcienie. Podobnie działają suwaki w sekcji *Highlights* (światła). Parametr *Radius* (promień) pozwala określić, jak wiele pikseli ulegnie wpływowi wykonywanej korekty, jeśli więc Twoim zamiarem jest zwiększenie obszaru, który modyfikujesz, wystarczy, że zwiększysz wartość tego parametru. Zwiększenie szczegółowości obszarów zaciemnionych może spowodować nadmierne wysycenie barw. W takim przypadku zmniejsz wartość parametru *Color Correction* (korekta koloru). Suwak ten w rzeczywistości działa jak współczynnik nasycenia barw zdjęcia ograniczony do obszaru poddawanego działaniu polecenia *Shadow/Highlight* (cień/światło). Do Twojej dyspozycji pozostaje też suwak *Midtone Contrast* (kontrast półtonu), pozwalający na dokonanie korekty kontrastu półcieni.

Przed...

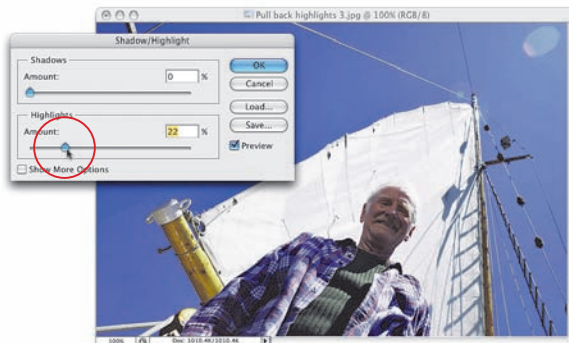
...i po rozjaśnieniu zakresu cieni przy użyciu polecenia *Shadow/Highlight* (cień/światło)

© JUPITERIMAGES

Krok 7.

W porządku, udało nam się poprawić zdjęcie, które cierpiało na niedostateczną czytelność zakresu cieni. Warto jednak jeszcze przekonać się, w jaki sposób działa korekcja świateł. Ponieważ w przypadku zdjęcia, nad którym przed chwilą pracowaliśmy, zakres świateł jest bardzo ubogi w szczegóły, postanowiłem znaleźć inną fotografię, która może stanowić dobrą ilustrację tego problemu. Wybierz zatem ponownie polecenie *Shadow/Highlight* (cień/światło) z menu *Image/Adjustments* (obrazek/dopasuj) i zmniejsz wartość parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Shadows* (cienie) do 0%.

Krok 8.

Przesuń teraz suwak parametru *Amount* (wartość) w sekcji *Highlights* (światła) w prawo, aby przyciemnić zakres świateł. Jest to o tyle nietypowe, że przesuwanie w prawą stronę suwaków różnych parametrów w Photoshopie zazwyczaj powoduje zwiększenie jakiejś wartości — tutaj wręcz przeciwnie — zabieg ten sprawia, że zmniejsza się intensywność i jaskrawość świateł.

Kompensacja prześwietlenia

Czy podczas oglądania własnych zdjęć nie zdarzają Ci się takie chwile, w których nagle uświadamiasz sobie, że po pierwsze — flesz błysnął, chociaż nie powinien, po drugie — ustawiłeś się zbyt blisko fotografowanego obiektu i wszystko zostało prześwietlone, czy wreszcie, po trzecie — nie posiadasz odpowiednich kwalifikacji do posługiwania się fleszem i dlatego ktoś powinien Ci go zabrać, nawet gdyby to wymagało wycięcia lampy z korpusu aparatu? Jeśli odpowiedziałeś twierdząco na choćby jedno z tych pytań, to niniejszy poradnik przywracania do życia zdjęć zaświeconych na śmierć pomoże Ci odzyskać reputację i zachować aparat w stanie nienaruszonym.

Krok 1.

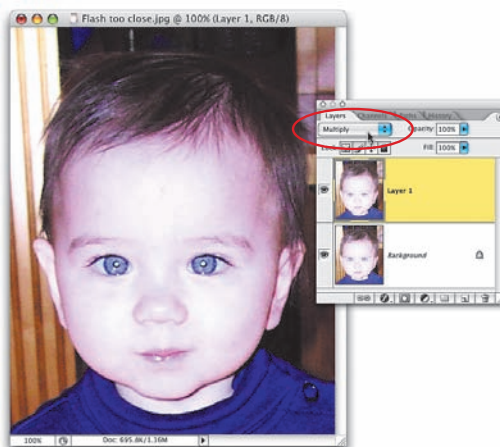
Otwórz plik z fotografią cierpiącą na jakąś odmianę „fleszofobii”. w rozpatrywanym tutaj przykładzie będziemy mieli do czynienia ze zdjęciem, które zostało pozbawione większości szczegółów w związku z niewłaściwym użyciem lampy błyskowej (chodzi głównie o buzię dziecka na pierwszym planie, albowiem scena w tle naświetlona jest poprawnie).

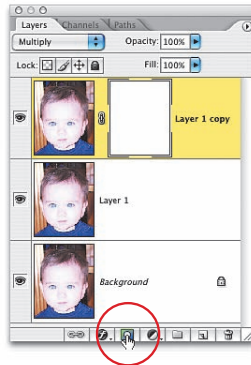

©KALEBRA KELBY

Krok 2.

Utwórz kopię warstwy ze zdjęciem, przeciągając ją ponad ikonę *Create a New Layer* (utwórz warstwę) w dolnej części palety warstw. Następnie zmień tryb mieszania tej warstwy z *Normal* (zwykły) na *Multiply* (mnożenie). Ponieważ ten tryb mieszania działa rzeczywiście jak „mnożnik”, jego użycie pozwala przywrócić prześwietlonej fotografii znaczną część niewidocznych początkowo detali. Ponieważ po jednokrotnym skopiowaniu warstwy tła buzia dziewczynki zapewne nadal jest prześwietlona, spróbujmy wykonać przynajmniej jeszcze jedną jej kopię.

Krok 3.

Naciśnij *Ctrl+J* (Mac OS: *Command+J*), aby ponownie powielić skopiowaną warstwę tła w trybie *Multiply* (mnożenie). Zabieg ten spowodował przywrócenie wielu niewidocznych dotąd szczegółów i odrobinę zrównoważył kolorystykę buzi dziecka, lecz miał również swoje złe skutki — tło zdjęcia i włosy zostały nadmiernie przyciemnione. Poradzimy sobie jednak także i z tym problemem — kliknij ikonę *Add a Layer Mask* (*Utwórz maskę warstwy*), znajdującą się na dole palety warstw.

Krok 4.

Naciśnij klawisz *X*, aby zmienić kolor narzędzia na czarny, a następnie naciśnij klawisz *B*, aby włączyć narzędzie *Brush* (pędzel). Kliknij miniaturę bieżącej końcówki pędzla znajdującą się na pasku opcji i z przybornika, który się wówczas otworzy, wybierz średniej wielkości końcówkę o miękkich krawędziach. Rozpocznij od zamalowania włosów dziewczynki i tła zdjęcia. w miarę postępów malowania, stopniowo odsłaniana będzie jaśniejsza warstwa, znajdująca się pod spodem. Jeśli chcesz, zamaluj także granatowe ubranko dziecka, które także zostało nadmiernie przyciemnione. Twoim

celem powinno być przywrócenie naturalnej równowagi jasności zdjęcia na tyle, na ile tylko będzie to możliwe. *Uwaga!* Jeśli w pewnym momencie nieposłuszna ręka zamaluje fragment, który zamalowany być nie powinien — nie martw się. Wystarczy, że zmienisz kolor narzędzia na biały (naciskając klawisz *X*) i ponownie zamalujesz popełniony błąd. Możliwość łatwego retuszu błędów jest jedną z największych zalet stosowania masek warstw.

Przed

Po

Naprawianie nierównomiernie doświetlonych zdjęć

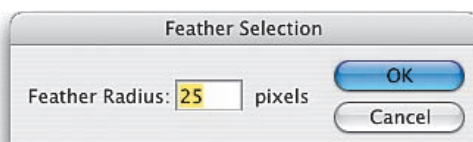
Niektórzy fotografowie objawiają naturalną skądinąd tendencję do reagowania stosownie do najbliższego otoczenia, w którym się znajdują, zamiast do tego, co widzą, patrząc przez obiektyw aparatu. Na przykład podczas pobytu na koncercie w hali widzą na scenie dziesiątki reflektorów, które ją oświetlają. Co ciekawe jednak, wielu z nich wychodzi wówczas z założenia, że w tym wszystkim brakuje jeszcze jednego źródła światła, czyli ich lampy błyskowej, bo akurat w tym miejscu, w którym siedzą, jest ciemno. Kiedy potem oglądasz takie zdjęcie, widać na nim, że błysk flesza oświetlił wszystkich widzów siedzących przed fotografującym i tym samym nadszarpnął jakość udanego pod innymi względami ujęcia. Prześledźmy zatem szybki sposób nadawania zdjęciom takiego wyglądu, jak gdyby lampa błyskowa rzeczywiście nie została użyta.

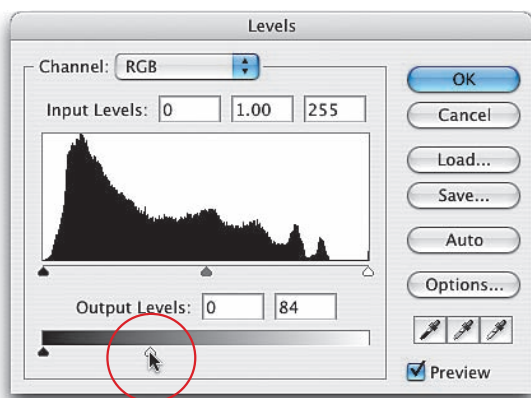
Krok 1.

Otwórz plik z fotografią, w której użycie lampy błyskowej zrujnowało część obrazu (zupełnie jak na pokazanym obok zdjęciu, zrobionym w parku rozrywki Walta Disneya na Florydzie. Głównym obiektem na fotografii miał być przepięknie oświetlony zamek, a nie turyści, choć nie mam żadnych wątpliwości, że są to naprawdę mili ludzie). Naciśnij klawisz *L*, aby włączyć narzędzie *Lasso*, a następnie narysuj zaznaczenie obejmujące tę część zdjęcia, która została niepotrzebnie doświetlona błyskiem flesza (na przykładowym zdjęciu będzie to tłum turystów na pierwszym planie).

Krok 2.

Następną czynnością, którą powinniśmy wykonać, jest naniesienie poprawki do zakresu tonalnego w zaznaczonym obszarze. Nie chcemy jednak, aby efekt tej poprawki kłuł w oczy. Trzeba zatem zmiękczyć nieco krawędzie narysowanego zaznaczenia, dzięki czemu zmiana kolorystyki nie będzie wydawać się zbyt gwałtowna, a retusz płynnie wtopi się w tło. W tym celu wybierz polecenie *Feather* (wtapianie) z menu *Select* (zaznacz). W oknie dialogowym *Feather* (wtapianie) wprowadź wartość wtopienia równą 25 pikseli. (Nawiasem mówiąc, owe 25 pikseli to wartość, która niekoniecznie będzie odpowiednia dla Twojego zdjęcia. Regułą jest tu wybór promienia wtopienia w zależności od rozdzielczości obrazu — im większa, tym większy powinien być promień).

Krok 3.

Łatwiej będzie Ci wybrać prawidłowy promień wtopienia, jeśli ukryjesz widok krawędzi selekcji (graficy nazywają je niekiedy „maszerującymi mrówkami”). Uważaj jednak, abyś nie usunął samego zaznaczenia — powinno ono pozostać niezmienione — chodzi bowiem tylko o ukrycie rozpraszających uwagę krawędzi. Naciśnij *Ctrl+H* (Mac OS: *Command+H*), a następnie skorzystaj ze skrótu *Ctrl+L* (Mac OS: *Command+L*), aby wydać polecenie *Levels* (poziomy). w dolnej części okna znajdują się suwaki *Output Levels* (poziomy wyjścia). Przeciągnij biały suwak

w lewo, co spowoduje przyciemnienie zaznaczonego obszaru. Jeśli ukryłeś krawędzie zaznaczenia, nie powinieneś mieć żadnego problemu z idealnym dopasowaniem kolorystyki retuszowanego fragmentu do jego otoczenia. Na koniec naciśnij *Ctrl+D* (Mac OS: *Command+D*), aby anulować niepotrzebne już zaznaczenie — i gotowe!

Przed: lampa błyskowa jest zbyt słaba, by oświetlić zamek znajdujący się kilkaset metrów przed fotografującym

Po: niepożądane rozjaśnienie pierwszego planu fotografii zostało zniwelowane, a zdjęcie — ocalone

Łatwy sposób poprawiania niedoświetlonych zdjęć

Przedstawiam przepis na korektę tonalną obrazu dla tych, którzy nie znoszą wykonywać korekt tonalnych. Statystyki twierdzą, że ponad 60 milionów Amerykanów cierpi z powodu paraliżującego zmysłu strachu przed WKT (Wykonywaniem Korekcji Tonalnych). Omówiona tutaj technika nie wymaga żadnej znajomości poleceń takich jak *Levels* (poziomy) lub *Curves* (krzywe) i pewnie dlatego jest tak popularna. Dodatkowo z łatwością jej wykonania idą w parze znakomite rezultaty, jakie pozwala uzyskać podczas naprawiania niedoświetlonych zdjęć.

Krok 1.

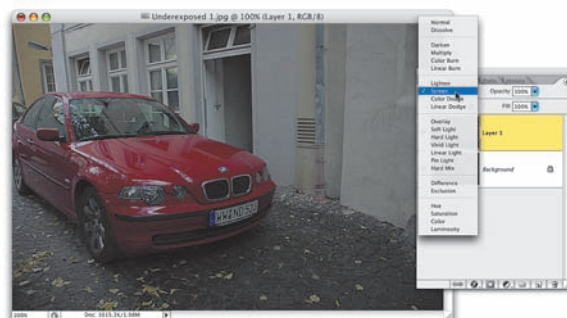
Otwórz plik z jakąś niedoświetloną fotografią. Na rysunku obok pokazano zdjęcie, które powinno być zrobione przy dłuższym czasie naświetlania, z lampą błyskową, lub też przy użyciu obydwu tych technik.

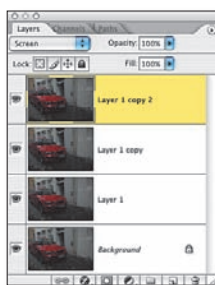

©SCOTT KELBY

Krok 2.

Naciśnij *Ctrl+J* (Mac OS: *Command+J*), aby utworzyć kopię warstwy tła. Nowa warstwa otrzyma domyślną nazwę *Layer 1* (warstwa 1). Zmień tryb mieszania tej nowej warstwy z *Normal* (zwykły) na *Screen* (mnożenie odwrotności), mocno rozjaśniając w ten sposób całą fotografię.

Krok 3.

Jeśli obraz wciąż nie jest wystarczająco jasny, powtórz ostatnio wykonaną czynność, czyli skopiuj aktywną warstwę, naciskając skrót klawiaturowy *Ctrl+J* (Mac OS: *Command+J*), i zmień tryb mieszania otrzymanego w ten sposób duplikatu na *Screen* (mnożenie odwrotności). w zależności od początkowej jakości fotografii, możesz potrzebować nawet kilku takich warstw, dlatego nie wstydź się i kopiuj je tak długo, aż obraz zacznie wyglądać tak, jak powinien.

Krok 4.

Może się zdarzyć, że po wykonaniu którejś z kolei kopii warstwy obraz nagle zacznie wyglądać tak, jak gdyby był prześwietlony. W tym momencie będziesz więc potrzebować czegoś w rodzaju „połowy warstwy” lub — innymi słowy — „połowy doświetlenia”. Zmniejsz wartość parametru *Opacjy* dla najnowszej kopii warstwy ze zdjęciem na tyle, by fotografia uzyskała poprawny wygląd.

100-procentowe krycie oznacza, że zawartość warstwy jest w pełni widoczna, a 0-procentowe, że warstwa jest niewidoczna. Jeśli ustawisz krycie na poziomie 50 procent, zawartość warstwy stanie się półprzezroczysta. (Czy jednak muszę Ci to mówić? Mam nadzieję, że jest to dla Ciebie oczywiste). Kiedy zdjęcie uzyska już odpowiedni wygląd, spłaszcz obraz, wybierając polecenie *Flatten Image* (spłaszcz obrazek) z podręcznego menu palety *Layers* (warstwy).

WSKAZÓWKA:

Istnieje analogiczny sposób na przyciemnienie prześwietlonych zdjęć. Cała różnica polega na tym, że zamiast trybu *Screen* (mnożenie odwrotności), skopiowanym warstwom nadajemy tryb *Multiply* (mnożenie).

Przed...

...i po nałożeniu na siebie kilku kopii warstwy tła w trybie *Screen* (mnożenie odwrotności)

Korekcja ekspozycji w Photoshopie CS2

Jedną z największych zalet formatu *RAW* jest możliwość korekcji ekspozycji w Photoshopie — a zatem już po wykonaniu zdjęcia — przy użyciu opcji dostępnych w oknie importu zdjęć w tym właśnie formacie. Sytuacja wygląda trochę gorzej, jeśli Twój aparat nie oferuje możliwości zapisywania zdjęć w formacie *RAW* — do tego typu korekcji zwykłych obrazków zazwyczaj używa się poleceń takich jak *Curves* (krzywe) lub *Levels* (poziomy). Photoshop CS2 oferuje jednak nowe polecenie, umożliwiające skorygowanie ekspozycji nawet w przypadku zwykłych zdjęć i choć zostało ono zaprojektowane pod kątem edycji obrazków o podwyższonej głębi barw i działa nieco inaczej niż analogiczne funkcje w oknie importu zdjęć *RAW*, może okazać się bardzo przydatnym narzędziem do korygowania niedoświetlonych fotografii w formacie *JPEG*.

Krok 1.

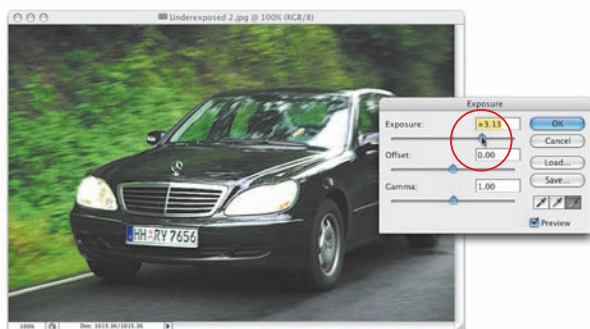
Wczytaj niedoświetlone zdjęcie (przykładowa fotografia pokazana na rysunku obok przedstawia kolejny już w tym rozdziale samochód niemieckiej marki, ale uwierz mi na słowo, że to nie jest kryptoreklama!). Wybierz polecenie *Exposure* (ekspozycja) z menu *Image/Adjustments* (obrazek/dopasuj). Przyjrzyj się zawartości okna dialogowego *Exposure* (ekspozycja) — zostało ono pokazane na rysunku do 2. kroku ćwiczenia. Znajdują się tam wprowadzające znajomo wyglądające trzy ikony kropliczki, lecz sposób ich działania jest zupełnie inny niż bliźniaczych narzędzi w oknach poleceń *Levels* (poziomy) czy *Curves* (krzywe) — tutaj zmiana polega jedynie na modyfikacji jasności obrazu.

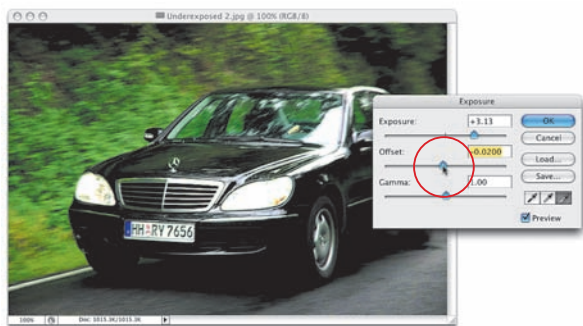

©SCOTT KELBY

Krok 2.

Suwak *Exposure* (ekspozycja) działa podobnie jak regulacja ekspozycji w ustawieniach Twojego aparatu cyfrowego. Przesunięcie tego suwaka w prawą stronę (w sposób pokazany na rysunku) powoduje przede wszystkim zwiększenie jasności światła zdjęcia, lecz jednocześnie odrobinę rozjaśnia półcienie (można to z grubsza porównać do przesunięcia suwaka poziomów wejścia dla światła w oknie dialogowym *Levels* (poziomy) w lewo — położenie suwaka półcieni również ulega wówczas zmianie). Suwak *Exposure* (ekspozycja) to najważniejsze narzędzie w oknie dialogowym omawianego polecenia.

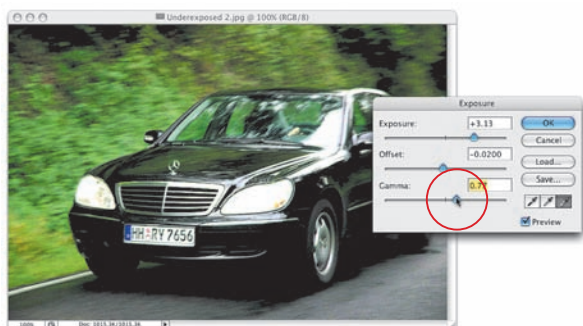

porównać do efektów przesunięcia w prawo suwaka poziomów wejścia dla cieni w oknie dialogowym *Levels* (poziomy). Wiem, trochę to dziwne.

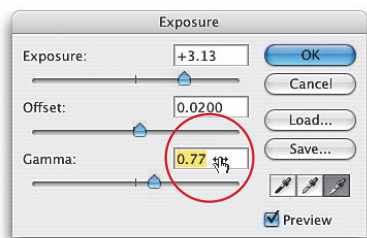
Krok 3.

Przesunięcie suwaka *Offset* (kompensacja) w prawo — czyli powyżej wartości zerowej — powoduje efekt rozjaśnienia całego zdjęcia, nieco przypominający rezultat przesunięcia suwaka wyjścia dla cieni w oknie dialogowym *Levels* (poziomy). Jeśli przesuniesz suwak *Offset* (kompensacja) w lewo — czyli poniżej zera — to spowoduje on pogłębienie cieni na zdjęciu, pozostawiając zakres światła w praktycznie niezmiennym stanie. Rezultat ten można

Krok 4.

Suwak *Gamma* ma wpływ przede wszystkim na półcienie i część zakresu światła — podobnie jak suwak półcieni w oknie dialogowym *Levels* (poziomy). Przesunięcie tego suwaka w prawo powoduje rozjaśnienie półcieni, zaś w lewo — przyciemnienie tego zakresu.

i przesunij kursor ponad pole parametru, który chcesz zmienić. Teraz, nie zwalniając wciśniętego klawisza, możesz przesuwając kursor myszy w lewo i w prawo, precyzyjnie dostosować wartość wskazanego parametru.

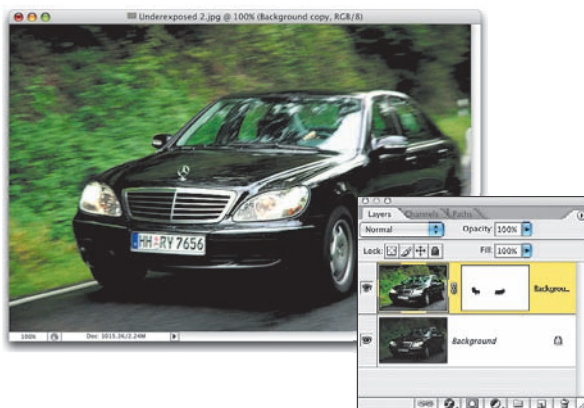
WSKAZÓWKA:

Suwaki znajdujące się w omawianym oknie dialogowym są wyjątkowo „czułe” na niewielkie nawet zmiany położenia. Większość zadań związanych z korekcją ekspozycji wymaga jedynie bardzo nieznacznego ich przesunięcia, warto więc wypróbować następującą sztuczkę: przytrzymaj klawisz *Ctrl* (Mac OS: *Command*)

ciąg dalszy na następnej stronie

Krok 5.

Skorygowanie ekspozycji w 2. kroku ćwiczenia spowodowało nadmierne rozjaśnienie zakresu światła. Szczególnie ucierniały na tym przednie światła samochodu na zdjęciu. Postanowiłem anulować uzyskany efekt i rozpocząć korekcję jeszcze raz. Tym razem jednak powieliłem najpierw warstwę tła, przeciągając ją ponad ikonę *Create a New Layer* (utwórz warstwę), znajdującą się na dole palety *Layers* (warstwy), a następnie ukryłem otrzymaną w ten sposób kopię warstwy, klikając ikonę z symbolem oka, znajdującą się obok jej miniatury. Po zmianie bieżącej warstwy na warstwę *Background* (tło) wydałem polecenie *Exposure* (ekspozycja) i zwiększyłem wartość parametru *Exposure* (ekspozycja) do +1,40. Ponownie wyświetliłem skopiowaną wcześniej warstwę i wykonałem na niej czynności opisane w krokach od 2. do 4. Po rozjaśnieniu duplikatu warstwy dołączyłem do niej maskę, klikając ikonę *Add a Layer Mask* (utwórz maskę warstwy), znajdującą się na dole palety warstw. Pędzlem o miękkich krawędziach zamalowałem na masce warstwy (kolorem czarnym) te fragmenty zdjęcia, pod którymi znajdowały się przednie światła samochodu, odsłaniając w ten sposób nieco ciemniejszą ich wersję, znajdującą się na warstwie tła. Koniecznie wypróbuj tę metodę!

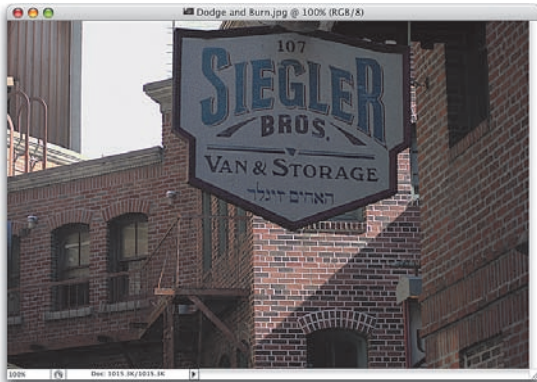
Przed...

...i po zastosowaniu polecenia *Exposure* (ekspozycja) i skorygowaniu wyglądu światła przy użyciu maski warstwy

Jeśli kiedykolwiek posługiwałeś się narzędziami *Dodge* (rozjaśnianie) i *Burn* (przyciemnianie), wiesz, że nie należą one, delikatnie mówiąc, do najbardziej udanych. Dlatego też profesjonalści korzystają z metody opisanej poniżej — daje ona taką kontrolę nad obrazem, o jakiej mógłbyś tylko pomarzyć, posługując się klasycznymi narzędziami *Dodge* i *Burn*. Co więcej, technika ta „nie wpływa destrukcyjnie na piksele” (czyli nie niszczy pierwotnego wyglądu obrazka podczas edycji).

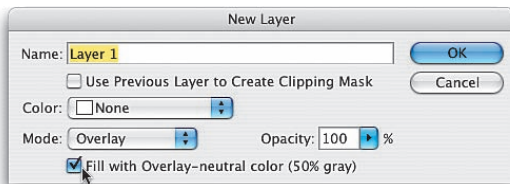
Profesjonalne przyciemnianie i rozjaśnianie

©SCOTT KELBY

Krok 1.

Na przykładowym zdjęciu (rysunek obok) słońce nie oświetlało wystarczająco dobrze niektórych ważnych elementów scenarii. Musimy więc ręcznie rozjaśnić te fragmenty fotografii, a wśród nich przede wszystkim wiszącą na pierwszym planie sztyl i ocienioną ścianę i okna budynku po lewej stronie kadru. Przyda się też nieznaczne przyciemnienie zbyt jaskrawo oświetlonej ściany tuż pod sztyldem oraz obiektów w lewym górnym rogu ujęcia.

Krok 2.

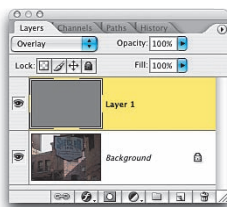
Wybierz polecenie *New Layer* (nowa warstwa) z podręcznego menu palety *Layers* (warstwy). Dlaczego tworzymy nową warstwę akurat w taki sposób? Otóż kliknięcie ikony *Create New Layer* (utwórz warstwę), choć szybsze w działaniu, nie spowoduje wyświetlenia okna dialogowego *New Layer* (nowa warstwa), które

jest niezbędne do zastosowania opisywanej techniki. Jeśli nie cierpisz rozwijanych menu lub jesteś maniakiem wszelkiego rodzaju skrótów klawiaturowych (sam zadecyduj, do której z tych grup należysz), możesz kliknąć ikonę *Create New Layer* (utwórz warstwę), przytrzymując klawisz *Alt* (Mac OS: *Option*), w oknie dialogowym *New Layer* (nowa warstwa) zmień tryb mieszania na *Overlay* (nakładka), a następnie zaznacz znajdujące się tuż pod spodem pole opcji *Fill with Overlay-neutral color (50% gray)* (wypełnij kolorem neutralnym dla nakładki (50% szarości)). Opcja ta jest standardowo nieaktywna, lecz staje się dostępna między innymi po wybraniu trybu mieszania *Overlay* (nakładka). Po kliknięciu wspomnianego pola wyboru zatwierdź utworzenie nowej warstwy przyciskiem *OK*.

ciąg dalszy na następnej stronie

Krok 3.

Utworzona zostanie nowa warstwa obrazu (wypełniona 50-procentowym kolorem szarym), umieszczona powyżej warstwy *Background* (tło). (Wypełnienie warstwy kolorem szarym o nasyceniu 50% i zmiana trybu mieszania na *Overlay* (nakładka) sprawia, że Photoshop ignoruje wypełnienie. Wprawdzie miniatura warstwy widoczna w paletce będzie szara, lecz w oknie dokumentu warstwa ta będzie całkowicie przezroczysta).

Krok 4.

Naciśnij klawisz *B*, włączając w ten sposób narzędzie *Brush* (pędzel) i z przybornika końcówek pędzla znajdującego się na pasku opcji wybierz duży pędzel o łagodnych krawędziach. Zmniejsz poziom krycia narzędzia do około 30%.

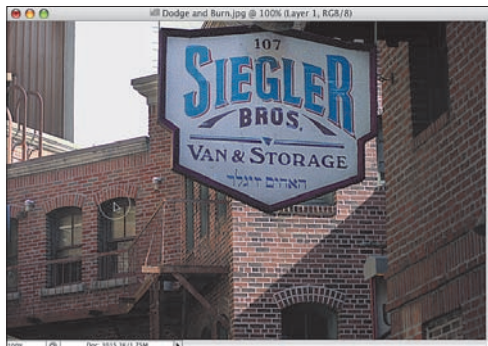
Krok 5.

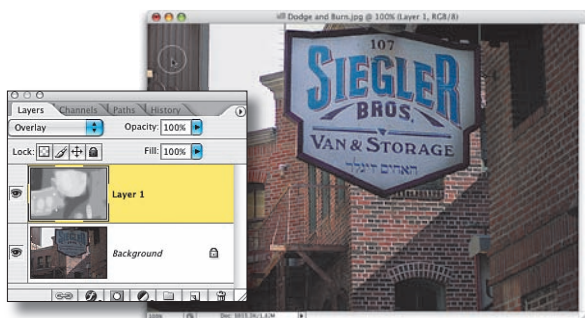
Naciśnij kolejno klawisze *D* i *X*, aby zmienić kolor narzędzia na biały, a następnie rozpocznij malowanie w miejscach, które chcesz rozjaśnić (w przykładzie pokazanym obok za pomocą tej techniki rozjaśniłem szyld na pierwszym planie zdjęcia). W miarę malowania, na miniaturze warstwy w paletce warstw pojawią się jasne pociągnięcia pędzla, a szyld będzie stopniowo rozjaśniany.

Krok 6.

Jeśli pierwsze pociągnięcie pędzlem po wybranym obszarze nie przynosi spodziewanych rezultatów, zwolnij przycisk myszy i ponownie zamaluj wybrany obszar. Ponieważ cała operacja odbywa się przy stosunkowo niewielkim współczynniku krycia, rozjaśnienie będzie niejako „sumować się” w miarę nakładania kolejnych pociągnięć pędzla. (Okna budynku po lewej stronie zdjęcia musiałem zamalować trzykrotnie). *Uwaga!* Jeśli po zakończeniu pracy rozjaśnienie wybranych fragmentów okaże się zbyt intensywne, zmniejsz stopień krycia bieżącej warstwy w paletce warstw.

Krok 7.

Naciśnij teraz klawisz *D*, aby zmienić kolor narzędzia na czarny, i zamaż zbyt jaszkawo oświetloną ścianę budynku, widoczną tuż pod szyldem. Zamaż również drzwi z blachy falistej w lewym górnym rogu zdjęcia. Gdy skończysz, naciśnij klawisz *X* i rozjaśnij zbyt ciemną ścianę widoczną na pierwszym planie, po prawej stronie ujęcia. Przyjrzyj się teraz miniaturze warstwy w trybie *Overlay* (nakładka) w paletce warstw — odzwierciedla ona wszystkie jasne i ciemne pociągnięcia pędzlem, które umożliwiły przywrócenie równowagi tonalnej fotografii.

Przed. Szyld na pierwszym planie jest zbyt ciemny, a ściana i okna budynku po lewej stronie wręcz toną w ciemnościach

Po. Szyld i ściana budynku po lewej stronie kadru zostały rozjaśnione, zaś blaszane drzwi w lewym górnym rogu i oświetlona ściana widoczna tuż pod szyldem — odrobinę przyciemnione

Natychmiastowe usuwanie efektu czerwonych oczu

Kiedy patrzę na cyfrowy aparat fotograficzny z lampą błyskową umiejscowioną bezpośrednio nad obiektywem, myślę sobie: „Oto zautomatyzowany sprzęt do produkcji zdjęć z efektem czerwonych oczu”. Jeśli jesteś zawodowym fotografikiem, z pewnością nie masz zbyt często do czynienia z podobnym efektem na swoich zdjęciach, bo lampa w Twoim aparacie nie jest umieszczona tuż nad obiektywem — albo używasz oddzielnego flesza, trzymając go w rękę, albo korzystasz ze specjalistycznego oświetlenia studyjnego, albo też posługujesz się tuzinem innych wariackich sztuczek. Jednak nawet profesjonalista zazna (nie)przyjemności obcowania z efektem czerwonych oczu, jeśli weźmie do ręki kompaktowy, tani aparat cyfrowy. Zapoznajmy się więc z równie „kompaktową” techniką usuwania tego efektu z fotografii.

Krok 1.

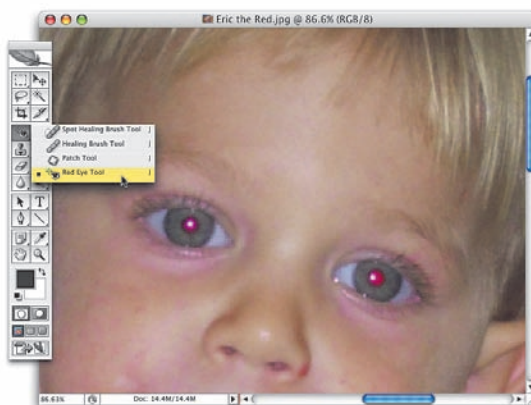
Otwórz plik z fotografią, na której pojawia się efekt czerwonych oczu (na przykładowym zdjęciu czerwonych źrenic „dorobił się” synek mojego kolegi, Eric).

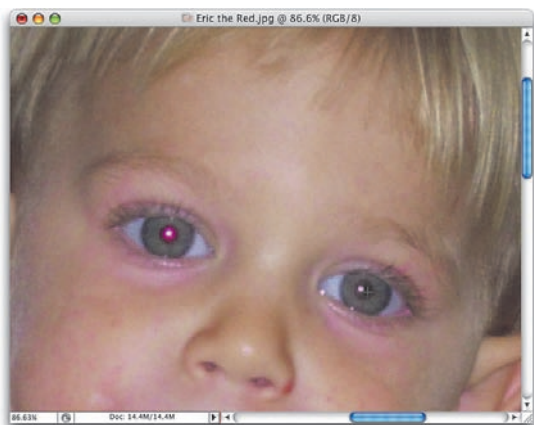

© DAVE MOBER

Krok 2.

Naciśnij klawisz Z, aby włączyć narzędzie Zoom (lupka), i powiększ fragment zdjęcia w taki sposób, by efekt czerwonych oczu był bardzo wyraźnie widoczny. Włącz narzędzie Red Eye (usuwanie efektu czerwonych oczu), korzystając z paska narzędzi Photoshopa — znajduje się ono pod ikoną narzędzia Spot Healing Brush (punktowy pędzel korygujący). Jeśli chcesz, narzędzie Red Eye (usuwanie efektu czerwonych oczu) można włączyć przy użyciu skrótu klawiaturowego — wystarczy nacisnąć Shift+J odpowiednią ilość razy.

Krok 3.

Trudno wyobrazić sobie narzędzie, które byłoby prostsze w użyciu. Wystarczy raz kliknąć zabarwioną na czerwono źrenicę, aby błyskawicznie usunąć niepożądany efekt (przykładowy rezultat działania tego narzędzia pokazany jest na rysunku obok). Działanie narzędzia *Red Eye* (usuwanie efektu czerwonych oczu) można porównać do działania innego spośród narzędzi Photoshopa — różdżki. Kliknięcie powoduje tutaj bowiem automatyczne zaznaczenie całego czerwonego fragmentu (i skorygowanie go). Jeśli za pierwszym razem nie udało Ci się uzyskać wystarczająco dobrych rezultatów, możesz dostosować

działanie narzędzia *Red Eye* (usuwanie efektu czerwonych oczu), korzystając z dwóch parametrów znajdujących się na pasku opcji: *Pupil Size* (wielkość źrenicy) i *Darken Amount* (intensywność przyciemnienia).

Krok 4.

Działanie parametru *Pupil Size* (wielkość źrenicy) można porównać do ustawienia *Threshold* (próg), dostępnego po wybraniu

narzędzia *Magic Wand* (różdżka). Im wyższa jest bowiem wartość tego parametru, tym szersze spektrum barw zostanie skorygowane podczas niwelowania efektu czerwonych oczu. Jeżeli zatem pierwsza próba nie spowodowała usunięcia całego czerwonego przebarwienia ze źrenicy, spróbuj zwiększyć wartość parametru *Pupil Size* (wielkość źrenicy). Drugi spośród parametrów działania omawianego narzędzia, *Darken Amount* (intensywność przyciemnienia), określa przyciemnienie koloru, którym zastąpimy czerwień źrenicy. Standardowa wartość tego parametru wynosi 50% i zabarwia źrenicę na bardzo ciemny odcień szarości. Jeśli chcesz uzyskać jeszcze ciemniejszy (a być może nawet czarny) odcień źrenicy, po prostu zwiększ wartość parametru *Darken Amount* (intensywność przyciemnienia).

Krok 5.

Zakończ retusz zdjęcia, klikając narzędziem *Red Eye* (usuwanie efektu czerwonych oczu) źrenicę prawego oka Erica (w analogiczny sposób, w jaki kliknąłeś źrenicę jego lewego oka). Naciśnij *Ctrl+0* (Mac OS: *Command+0*), aby przywrócić standardowe powiększenie dokumentu, i oceń efekt swojej pracy.

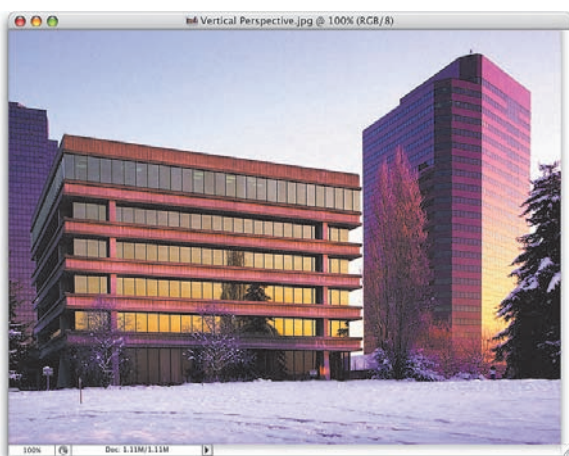
Korygowanie wad obiektywu

Jedną z nowości Photoshopa CS2 jest specjalny filtr obrazu, stanowiący w rzeczywistości bardzo uniwersalny zestaw różnych narzędzi, które umożliwiają skorygowanie najczęściej występujących zniekształceń zdjęć spowodowanych przez niedoskonałości układu optycznego aparatów fotograficznych. Wśród takich niepożądanych efektów wyróżnić można przede wszystkim zniekształcenia beczkowate i poduszkowe, błędy w odwzorowaniu perspektywy, aberrację chromatyczną i winietowanie. Co ciekawe, możliwość korygowania ostatniego z wymienionych problemów była dostępna już od pewnego czasu, lecz jedynie w przypadku zdjęć w formacie *RAW*. Odtąd można usuwać efekt winiety również w przypadku zwykłych fotografii w formacie *JPEG*.

Problem 1. Zniekształcenia perspektywiczne Krok 1.

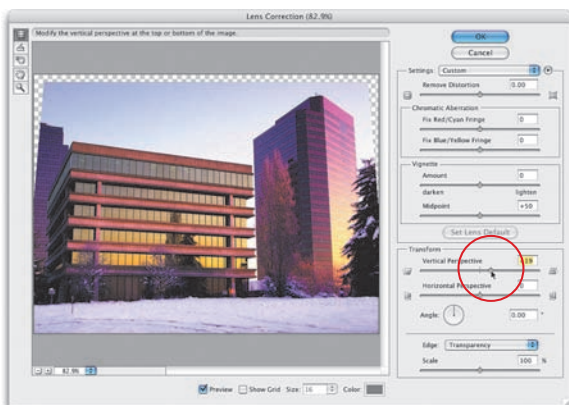
Pierwszy spośród niepożądanych efektów, którymi zajmiemy się w tym ćwiczeniu, to zniekształcenia perspektywiczne. Na przykładowym na rysunku obok, podstawy budynków wydają się mniejsze niż ich dachy (w szczególności dotyczy to budynku po lewej stronie). Całość sprawia wrażenie wesołej, nieco skrzywionej perspektywy rodem z kreskówek, jednak mój klient zupełnie nie miał poczucia humoru.

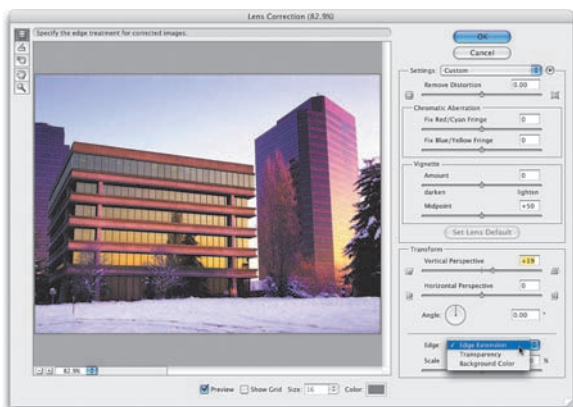

©JUPITERIMAGES

Krok 2.

Brak poczucia humoru klientów często zmusza do korygowania zdjęć. Tak będzie i tym razem — wybierz polecenie *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu) z menu *Filter/Distort* (filtr/zniekształć). Gdy pojawi się okno dialogowe *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu), wyłącz opcję *Show Grid* (pokaż siatkę), a następnie skieruj swój wzrok ku sekcji *Transform* (przekształć), znajdującej się w prawej dolnej części okna. Kliknij suwak parametru *Vertical Perspective* (perspektywa pionowa) i przeciągnij go w prawo, aż budynki nabiorą właściwych proporcji. Działanie filtra polega na proporcjonalnym zwięźszeniu górnej części zdjęcia, co jednocześnie powoduje pojawienie się wąskich, pustych fragmentów obrazka wzdłuż górnej i bocznych krawędzi obszaru roboczego fotografii (fragmenty te wypełnione są białą-szaryą szachownicą).

Krok 3.

Istnieje oczywiście sposób na to, by poradzić sobie z pustymi fragmentami — służy do tego rozwijana lista *Edge* (krawędzie), znajdująca się w dolnej części sekcji *Transform* (przekształć). z listy tej wybierz opcję *Edge Extension* (wypełnij krawędzie), która umożliwia dobudowanie brakujących fragmentów na podstawie wyglądu krawędzi obrazka. Kliknij przycisk *OK*, aby zatwierdzić wybrane ustawienia. *Uwaga!* Niezależnie od tego, że opcja *Edge Extension* (wypełnij krawędzie) zazwyczaj dobrze radzi sobie z uzupełnieniem brakujących fragmentów zdjęcia, może się zdarzyć, że po zakończeniu

pracy z filtrem *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu) będziesz musiał poprawić sztucznie dorobione miejsca przy użyciu narzędzi *Clone Stamp* (stempel) i *Healing Brush* (pędzel korygujący).

Przed: podstawy budynków wydają się być mniejsze od ich dachów

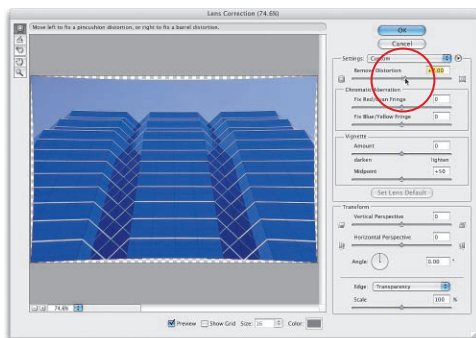
Po: zniekształcenie perspektywy zostało skorygowane

ciąg dalszy na następnej stronie

Problem 2. Zniekształcenia beczkowe

Krok 1.

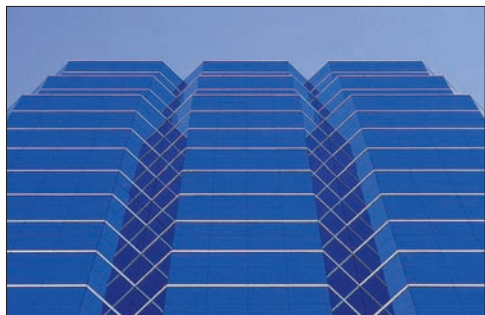
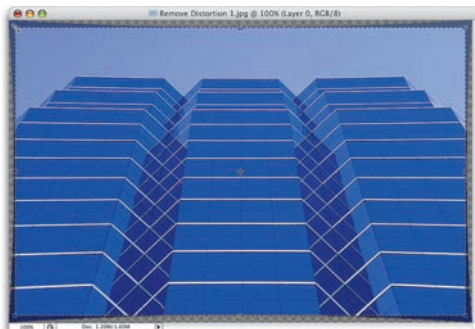
Kolejne z typowych zniekształceń spowodowanych niedoskonałościami obiektywu aparatu to tak zwane zniekształcenia beczkowe. Polegają one na wybrzuczeniu i zaokrągleniu prostych krawędzi obiektów, szczególnie tych, które znajdują się blisko krawędzi zdjęcia. Z problemem tym rozprawimy się, ponownie korzystając z polecenia *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu), tym razem jednak posłużymy się suwakiem o nazwie *Remove Distortion* (usuń zniekształcenie), znajdującym się w prawej górnej części okna dialogowego tego polecenia. Kliknij i przeciągnij ten suwak w prawo, aby spowodować „wkłęśnięcie” krawędzi zdjęcia i proporcjonalne przekształcenie znajdujących się na fotografii obiektów. Jeśli zamiast suwakiem wolisz posługiwać się narzędziami działającymi w „tradycyjny” sposób, włącz narzędzie *Remove Distortion* (usuń zniekształcenie), znajdujące się na samej górze paska narzędzi w oknie *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu), a następnie kliknij i przeciągnij do wnętrza zdjęcia w oknie podglądu. W analogiczny sposób można też usuwać zniekształcenia poduszkowate — wystarczy w tym celu kliknąć i przeciągnąć kursorem myszy od środka na zewnątrz fotografii. Krawędzie obrazu zostaną wówczas odpowiednio wypuklone. Ponieważ jednak przy użyciu owego „tradycyjnego” narzędzia trudno jest uzyskać drobne, precyzyjne korekty tego typu zniekształceń, zachęcam Cię mimo wszystko do pozostania przy wspomnianym wcześniej suwaku.

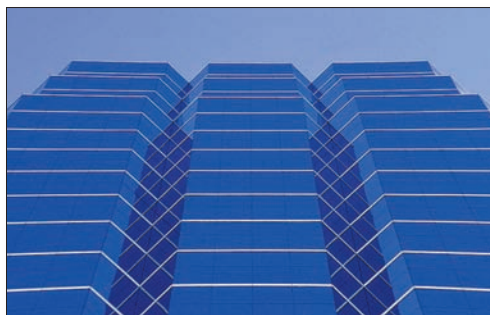
©JUPITERIMAGES

Krok 2.

Po kliknięciu przycisku *OK*, wzdłuż krawędzi zdjęcia pojawią się puste przestrzenie, które należy wykadrować. Włącz zatem narzędzie *Crop* (kadrowanie), naciskając klawisz *C* i wykadruj zdjęcie w taki sposób, by brakujące krawędzie zostały obcięte. Przyznam, że ze względu na niewielki rozmiar zamieszczonych tutaj rysunków trudno jest dostrzec różnicę w wyglądzie przykładowych zdjęć, lecz z pewnością dostrzeżesz ją, samodzielnie korygując zniekształcenia fotografii.

Przed

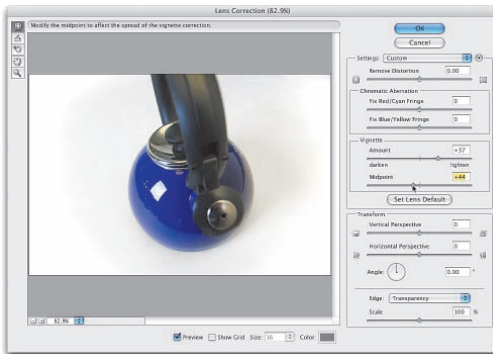
Po usunięciu zniekształceń beczkowych

©SCOTT KELBY

Problem 3. Efekt winiety Krok 1.

Efekt winiety to często spotykany mankament, polegający na nadmiernym przyciemnieniu krawędzi zdjęcia. Można go jednak z łatwością zniwelować, posługując się poleceniem *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu).

Krok 2.

W sekcji *Vignette* (winieta) okna dialogowego *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu) przesunąć suwak *Amount* w prawo i obserwować stopniowe rozjaśnianie krawędzi. Przerwij w momencie, gdy krawędzie będą wystarczająco jasne — na tyle jasne, by nie odróżniały się od pozostałej części fotografii. Suwak *Midpoint* (punkt środkowy), znajdujący się tuż pod suwakiem *Amount* (wartość), umożliwi dopasowanie zasięgu retuszu. Na przykładowym zdjęciu musiałem nieznacznie zwiększyć ten zasięg,

przesuwając go trochę w lewo. Na koniec wystarczy kliknąć przycisk *OK*, aby zatwierdzić wybrane ustawienia. *Uwaga!* Posługując się parametrami zgromadzonymi w oknie *Lens Correction* (korygowanie wad obiektywu), można również korygować efekt aberracji chromatycznej. Ponieważ sposób postępowania w tym wypadku jest bardzo podobny do technik stosowanych w przypadku zdjęć w formacie *RAW*, opisałem je w ćwiczeniu „Korygowanie aberracji chromatycznej”, w rozdziale 3.

Przed: krawędzie zdjęcia, a szczególnie jego narożniki, są mocno przyciemnione

Po: niepożądany tutaj efekt winiety został zupełnie usunięty

Ratowanie rozmytych fotografii

To bardzo prosta sztuczka, która umożliwi uratowanie rozmytej fotografii przed skasowaniem, lecz zastrzegam z góry, że jej możliwości są poważnie ograniczone. Po pierwsze, uzyskane w rezultacie zdjęcie nadaje się co najwyżej do wysłania pocztą elektroniczną przyjaciołom i rodzinie, ostatecznie można uzyskać z niego odbitkę o wymiarach nie przekraczających 4×6 cali. Jeśli weźmiesz to pod uwagę, uzyskane efekty są rzeczywiście bardzo przyzwoite. Całość opiera się na słusznym skądinąd założeniu, że w mniejszym formacie wiele zdjęć wydaje się ostrzejszych niż w ich oryginalnej wielkości (najłatwiej się o tym przekonać, patrząc na wyświetlacz LCD Twojego aparatu — nawet zupełnie nieostre zdjęcia wydają się na nim bardzo wyraźne. Smutna prawda wychodzi na jaw dopiero po czytaniu zdjęcia do Photoshopa).

Krok 1.

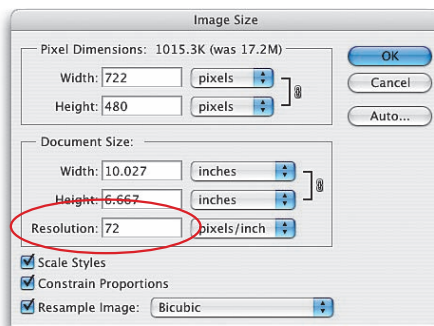
Wczytaj rozmyte zdjęcie, które chciałbyś poprawić. Przykładowe zdjęcie, pokazane na rysunku obok, skopiowałem wprost z karty wyjętej z aparatu.

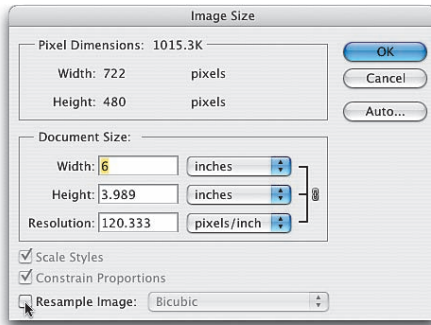

©SCOTT KELBY

Krok 2.

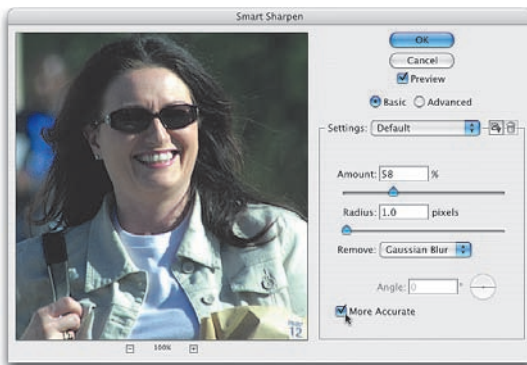
Wybierz polecenie *Image Size* (wielkość obrazka) z menu *Image* (obrazek). Nawiasem mówiąc, polecenie to nareszcie „dorobiło się” w Photoshopie CS2 własnego, standardowego skrótu klawiaturowego — jest to skrót *Ctrl+Alt+I* (Mac OS: *Command+Option+I*). Gdy pojawi się okno dialogowe tego polecenia, zmniejsz rozdzielczość fotografii z 300 do 72 ppi, pozostawiając jednocześnie jej początkowe wymiary w calach (a zatem, w opisywanym przykładzie, po zmniejszeniu rozdzielczości zdjęcie nadal miałyby na wydruku nieco ponad 10 cali szerokości). *Uwaga!* Jeśli zdjęcie od samego początku miało rozdzielczość 72 ppi, to oczywiście nie musisz niczego zmieniać. Przepraszam, musiałem to napisać!

Krok 3.

Jeśli chcesz uzyskać rozdzielczość odpowiednią do wydrukowania zdjęcia na drukarce atramentowej, ponownie wydaj polecenie *Image Size* (wielkość obrazka). Usuń zaznaczenie pola *Resample Image* (metoda ponownego próbkowania) i zmniejsz wartość parametru *Width* (szerokość) do 6 cali (co w efekcie spowoduje zmniejszenie obrazka na wydruku do wielkości 6×4 cale, przy rozdzielczości 120 ppi).

Krok 4.

Nadszedł czas na zastosowanie filtra *Smart Sharpen* (inteligentne wyostanie), który potrafi czynić cuda. Wybierz polecenie *Smart Sharpen* (inteligentne wyostanie) z menu *Filter/Sharpen* (filtr/wyostanie). Gdy pojawi się okno dialogowe tego polecenia, zmień wartość parametru *Amount* (wartość) na 58%, pozostaw wartość parametru *Radius* (promień) wynoszącą 1 piksel i upewnij się, że z listy rozwijanej *Remove* (usuń) wybrana została opcja *Gaussian Blur* (rozmycie gaussowskie). Na koniec zaznacz pole opcji *More Accurate* (dokładniej) i kliknij przycisk

OK, aby poddać zdjęcie pierwszej fazie wyostania. Zaraz później naciśnij *Ctrl+F* (Mac OS: *Command+F*), aby nałożyć filtr *Smart Sharpen* (inteligentne wyostanie) raz jeszcze; przy użyciu tych samych ustawień. Zwykle dopiero druga faza wyostania przynosi oczekiwane rezultaty.

Przed: to zdjęcie nadawało się do skasowania

Po: dzięki algorytmom wyostającym polecenia *Smart Sharpen* (inteligentne wyostanie) zdjęcie zostało uratowane

Korekta zniekształceń trapezoidalnych

Zniekształcenia geometryczne obrazu są szczególnie wyraźnie widoczne w fotografiach budynków lub innych wysokich obiektów — wygląda to tak, jak gdyby obiekty te oddalały się od widza (na przykład dachy budynków sprawiają wrażenie węższych niż ich podstawy). Wprawdzie narzędzie *Crop* (kadrowanie) wyposażone jest w opcje umożliwiające kadrowanie z jednoczesnym korygowaniem tego typu zniekształceń perspektywy, ale nie polecam korzystania z niego w takich przypadkach. Korekta tą metodą przypomina zgadywanke, bo użytkownik nie ma możliwości uzyskania podglądu efektu swoich zabiegów. Zamiast tego wypróbuj poniższą metodę.

Krok 1.

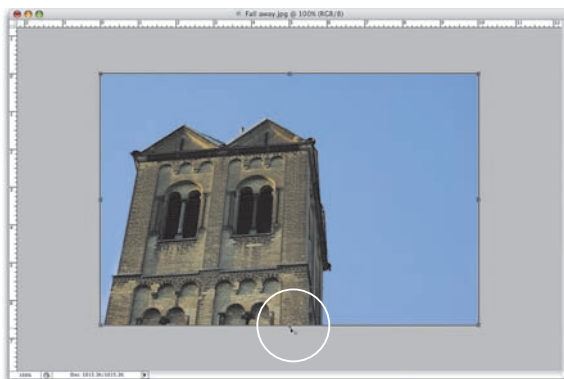
Otwórz plik z fotografią, na której widoczne są zniekształcenia geometryczne (na przykład taką jak na rysunku obok. Wykonana została ona obiektywem szerokokątnym, przez co wieże tego starego kościoła wydają się odchylać w kierunku „od oglądającego”).

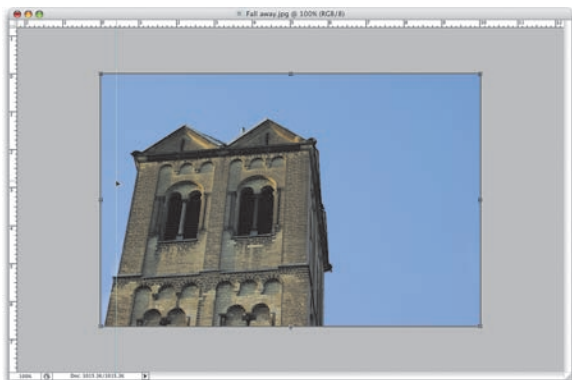

©SCOTT KELBY

Krok 2.

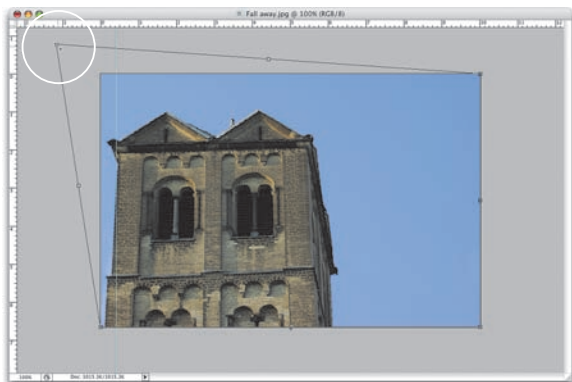
Naciśnij *Ctrl+R* (Mac OS: *Command+R*), aby w oknie dokumentu wyświetlić miarki. Powiększ okno dokumentu, przeciągając myszą jego prawy dolny róg. Wokół fotografii pojawi się szara, pusta przestrzeń otaczająca właściwy obszar roboczy zdjęcia. Naciśnij *Ctrl+A* (Mac OS: *Command+A*), aby zaznaczyć całą fotografię, a następnie wydaj polecenie *Free Transform* (przekształć swobodnie) korzystając ze skrótu *Ctrl+T* (Mac OS: *Command+T*). Kliknij punkt obrotu, znajdujący się w środku ramki przekształcenia, i przeciągnij go na sam dół tej ramki, do miejsca, w którym znajduje się środkowy punkt kontrolny jej dolnej krawędzi.

Krok 3.

Kliknij lewą (pionową) miarkę i przeciągnij z niej do okna dokumentu linię pomocniczą (pomoże nam ona skorygować perspektywę zdjęcia). Na przykładowym zdjęciu, pokazanym na rysunku obok, linię pomocniczą umieściłem tuż obok lewej krawędzi budynku. Dopiero po dodaniu linii możesz przekonać się, jak bardzo zniekształcona została perspektywa budynku i przekonać się, że jej korekta jest niezbędna.

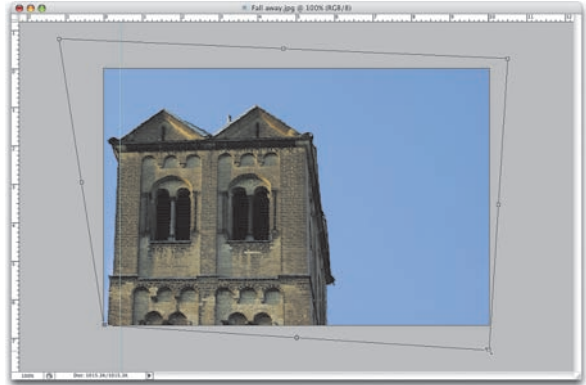
Krok 4.

Kiedy linia pomocnicza znajdzie się już we właściwym miejscu, naciśnij i przytrzymaj klawisz *Ctrl* (Mac OS: *Command*), po czym przeciągnij punkt kontrolny w lewym górnym rogu ramki przekształcenia w taki sposób, by lewa krawędź wieży w przybliżeniu pokryła się z tą linią. Już jest lepiej, lecz jeśli przyjrzy się gzymsom dzielącym kolejne piętra wieży, przekonasz się, że zniekształcenia nadal są obecne.

ciąg dalszy na następnej stronie

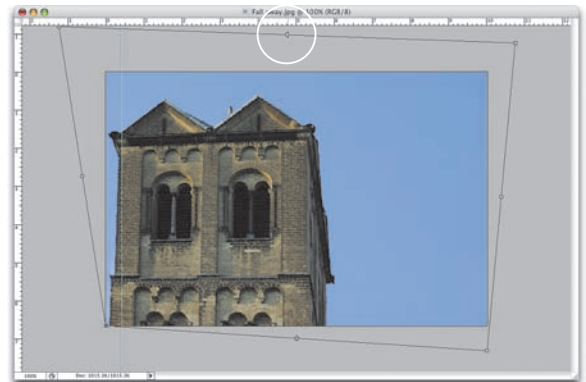
Krok 5.

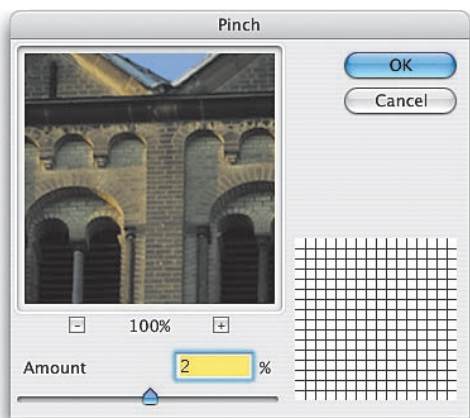
Aby pozbyć się tych zniekształceń, kliknij punkt kontrolny znajdujący się w prawym dolnym rogu ramki przekształcenia i przeciągnij go odrobinę w dół — pamiętaj o przytrzymaniu klawisza *Ctrl* (Mac OS: *Command*). Być może konieczne okaże się również nieznaczne przesunięcie prawego górnego narożnika ramki.

Krok 6.

Tego typu operacje powodują niekiedy, że budynek zaczyna wyglądać na nieco „zwinięty” i „przykurczony” (to moja oficjalna terminologia techniczna). Możesz zatem zwolnić klawisz *Ctrl* (Mac OS: *Command*), a następnie kliknąć środkowy punkt na górnej krawędzi obwiedni i przeciągnąć go delikatnie w górę, rozciągając tym samym fotografię i „rozkurczając” ją (znów bardzo fachowe słownictwo).

Krok 7.

Kiedy uznasz, że zdjęcie prezentuje się już dobrze, naciśnij klawisz *Enter* (Mac OS: *Return*), aby zatwierdzić przekształcenie. *Uwaga!* Dzięki temu, że korygujemy zniekształcenia geometryczne zdjęcia w opisywany tu sposób, uzyskujemy podgląd końcowego rezultatu naszych działań — jest to coś, czego nie da się uzyskać przy użyciu narzędzia *Crop* (kadrowanie). Jeśli po wykonaniu dotychczasowych korekt budynek wygląda na „zaokrąglony” lub „napuchnięty” (rozkrecam się!), możesz naprawić te mankamenty, posługując się filtrem *Pinch* (ściśnięcie) — znajdziesz go w menu *Filter/Distort* (filtr/zniekształć).

W oknie dialogowym z ustawieniami filtra przeciągnij suwak *Amount* (wartość) w taki sposób, aby wskazywał wartość 0%. Następnie zacznij powoli przesuwać go w prawą stronę (zwiększając siłę oddziaływania filtra), cały czas nie spuszczać oczu z okna podglądu. Zwiększaj wartość filtra do momentu, aż budynek zacznie wyglądać poprawnie (w przypadku rozpatrywanego tutaj zdjęcia wystarczy zwiększyć wartość tego parametru do 2%). Gdy skończysz, kliknij przycisk *OK*, aby zakończyć operację korygowania zniekształceń geometrycznych fotografii.

Na oryginalnej fotografii wieża wydaje się „uciekać” od odbiorcy

Ta sama fotografia po skorygowaniu zniekształceń perspektyw (znanych też jako zniekształcenia trapezoidalne)